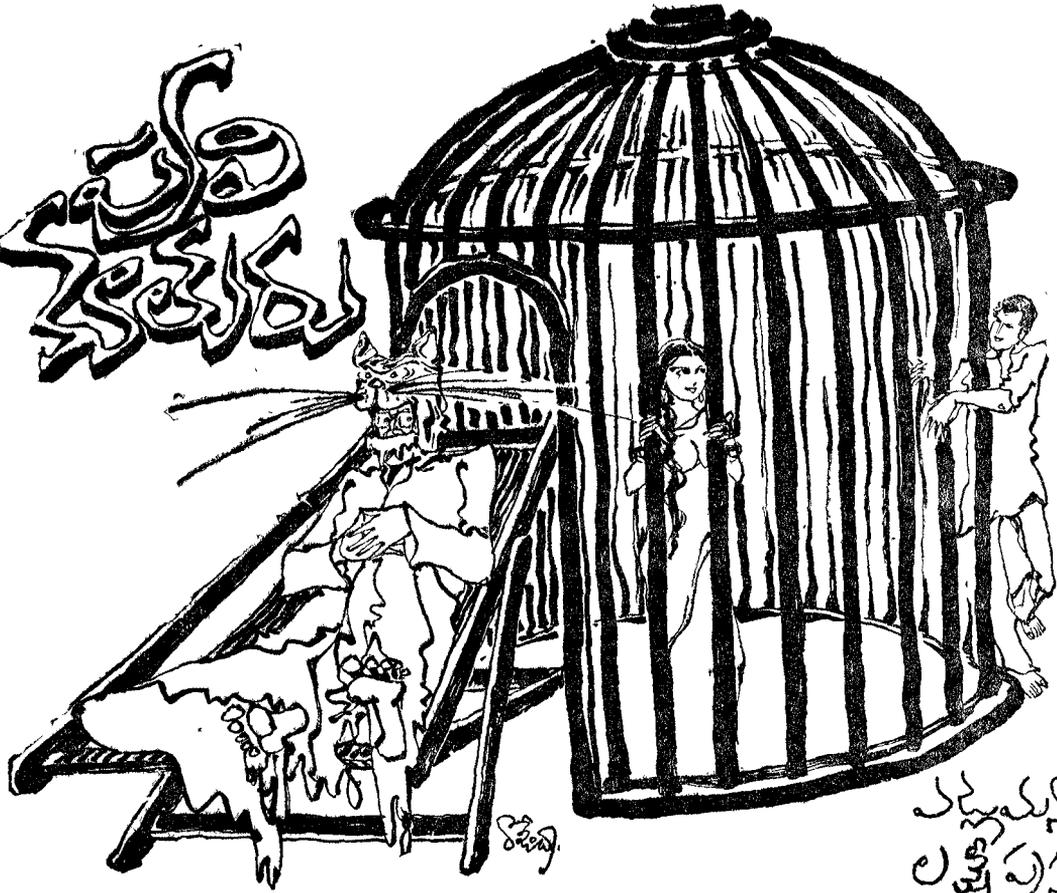

పున్నయ్య కుక్కవంతుడు

పున్నయ్య కుక్కవంతుడు

“పున్నయ్య పులిలాంటివాడు-” అని ఆ వీధిలో వారందరూ అంటారు. దానిక్కారణం సుందరి! సుందరి పున్నయ్య వికృత పుత్రిక. దంత సుందరిలానో.. నల్ల సుందరిలానో... మెల్లసుందరిలానో ఉండదు సుందరి! నృష్టికర్త... వికాల విశ్వంలోని అందాన్నంతా ఒక్కచోట పోగుచేసి తిరుగా మలిచిన సుందర శిల్పంలా ఉంటుంది. ఆమెని చూస్తే ఊలు! యువకులగుండెల్లో కోటి కోరికలు జివ్వున లేస్తాయి! గుసలి వాళ్ళు తమ వయస్సుని ఓ పాతికేళ్ళకి తగ్గించుకుని (ఊహలో మాత్రమే!) లోట్ట లేస్తూ వుంటారు. ఈ సంగతి తెలియని వాడేమీకాదు పున్నయ్య! అనుమానం ముందు పుట్టి తరవాత పుట్టాడు పున్నయ్య! అందుకే సుందరికి ఏనోకేళ్ళు బాట్లు విధించాడు. వాటి ప్రకారం-సుందరి వాకిట్లోకి రానే కూడదు - పాలవాడు, కూరలవాడు, లాంటి తప్పనిసరి వాళ్ళు వచ్చి పిలిచిన సమయాల్లో తప్ప. విజానికి సుందరిని పిలి

చేది పాలవాడు కూరలవాడు కాదు. పున్నయ్య చేసిన నిర్వాణువల్ల - పాలపోసేది.. కూరలమేడ్ది. మాత్రమే పిలుస్తారు. ఆస్పర్ బుద్ధి పాయింటులాగ...వచ్చిన పని చూసుకుని వెంటనే లోనికి వెళ్లి పోవాలి సుందరి! మార్కెట్టుకి వెళ్లి కూరగాయలు తేవటం గానీ ... షాపింగ్ చేసి బట్టల సాకెట్టు తేవటం గానీ... ఏమీ చేయకూడదు. అవన్నీ పున్నయ్య స్వయంగా చూస్తాడు! చేస్తాడు! పున్నయ్య బజారు కెళ్లేది కాసేపే...! రిటైర్మెంట్ పోయాడు గవక- మిగతా సమయమంతా ఇంట్లోనే గడిపేస్తాడు. అతను ఇంట్లోనే కాసేపటిలో సుందరి బజారు గుమ్మంలోంచి తొంగి కూడా చూడరాదు! ఇన్ని అంక్షల్ను పెట్టాడంటే...సుందరి మీద ప్రేమ లేదని కాదు. తల్లిలేని సుందరి అంటే వల్లమాలిన ఆపేక్ష పున్నయ్యకి. ఆడ పిల్లకి... అందులో తల్లి లేని పిల్లకి... స్వేచ్ఛయిస్తే ఏం జరుగుతుం

దోసనే భయం! తను మామూలుగా చూసి చూడనట్టుంటే, ఆ పేటలోని కుర్రకారు లోకువ తీసుకుని తన అందాల కూతురు సుందరిమీద వలపుల వలలు విసురుతారని ఆ మోసపులుముల్లో అభం శుభం ఏరుగని కన్నెపిల్ల చిక్కుకుంటుందనే అనుమానం పున్నయ్యకి. అందుకనే పులిలా ఉండటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు పున్నయ్య. తన వాకిట్లోకి చిన్నా.. నెద్దా... ఏ మగ పురుగు వచ్చినా పులిలా గండ్డిస్తాడు! సింహంలా గర్జిస్తాడు! మాటల్ని ఈ పులుగా మార్చి పొడిచి పొడిచి మరీ వదులుతాడు. సుందరి అందాన్ని తాగేయటం సంగతలా వుంది...ముందు ఈ పున్నయ్యగారు తమని కోవంతో తినేసేట్టున్నాడని గ్రహించి ఉదయంచేవారా మగ పురుగులు! జబ్బు చదువు కుని, దుబ్బుమీసాలు మెలేసేవాడు పున్నయ్య ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే... సుందరిని దాదాపు ప్రమీలా రాజ్యంలో (అంటే

వంజరం అనొచ్చునేమో?) ఉంచే వాడు నన్నయ్య. అండగా తను తప్ప ప్రవీలలో మాట్లాడే నాళ్ళందరూ ఇరుగు పొరుగు లో ఉంటారు!

అలాంటి ప్రవీల రాష్ట్రంలోకి ఒక బతు ముట్టాగా వచ్చాడు - అడుగు పెట్టాడో యవ కుడు అతడు అర్జునుడు లాంటి వాడో కాదో గానీ... అతని పేరు మాత్రం ఆనంద్!

నమ్మనే పున్నయ్య పాదాలంటే నను స్కాం చేశాడు. తన మెళ్ళో పూల దండ వెనక తనని నత్కరించినట్టుగా పొంగి పొయాడు పున్నయ్య! కానీ... వీడు మగ పురుగు! (తన పురుగు మరి!) అందులోనూ మినమినలాడే కోడె నయస్సులో ఉన్న అంద మైన మగపురుగు!! వీడు తప్పకుండా... సత్తడి బొమ్మలాంటి తన కూతురితో పరిచయం కోసం... వీలుంటే ఆమెను లోబ రుచుకోవటం కోసమే వచ్చి ఉంటాడు. పిచ్చి సహ్యా! ఈ పున్నయ్యంటే ఏమనుకున్నాడో ఏమో? నులి! నులి...! హనుచుంతుడి చందా కోప్పగంతులన్నట్టుగా తనముందా టికి వెదన వేసాడు! వీడి ఆట కట్టించాలి ఈ డిగం లోనే! అనుకున్నాడు.

“లే! ఏం తప్ప చేశావని నా కాళ్ళు పొక్కున్నావ్?” - పున్నయ్య పులిలా గండ్లించాడు.

దొంగవాటుగా కిటికీలోంచి ఈ దృశ్య చూస్తూ చూస్తున్న సుందరి ఉక్కిరి పడి లాస్తా నక్కకితస్యందుకుని ఆ పేను ఆసక్తిగా లిలవించుకొంది. ఏం త అందంగా ఉన్నా డాడో? అంటోందామె మనసు నక్కబుట్ట వట్టుకుని నిలబడ్డ రిక్కెవాడూకూడా ఉలిక్కి పడ్డాడు పున్నయ్య గర్జనకి.

ఆనంద్ ఏమీ కంకరు పడలేదు - పులి గండ్లించుకీ. లేచి సవినయంగా నిల్చున్నాడు. పక్కబుట్ట అక్కడ పెట్టనుని రిక్కెవాడికి చేత్తోనే సంజ్ఞ చేశాడు. డబ్బులు ముందే ముట్టిన రిక్కెవాడు బుట్టక్కడ పట్టి వెళ్ళి పోయాడు - వెనక్కి తిరిగి చూసుకోకూడ.

“ఏన్న అడుగుతుంట! వోర లేదా? మాటలు దానా? ఆ పశ్యెనరికి? నిండుకిచ్చి? అగునా ఈ కాకాలు... బాకాలు... నా దగ్గర చెల్లెల్ తెలిసిందా? ఇంతకీ నువ్వెవరు?” పున్నయ్య మాటల్తో సూటు పాలు విక్కువ గనే ఉంది!

అతి నెమ్మదిగా సమాధాన మిచ్చాడు

పు లి కూ తు రు

యువకుడు - “నేనెవరో... ఏమీటో... వెప్పే ముందు మీరన్నట్టుగా నేను చేసిన తప్ప ఒప్పుకోవాలి సార్! ఒప్పుకోవాలి! నన్ను తమరు కృమించానంటే - నా గురించి చెప్ప కంటాను.”

అతని వినయ విధేయతలకి - పున్నయ్య లోని పులి కొచ్చినకోసం నగం చల్లబడంది. కానీ దాన్ని పైకి ప్రకటించటం ఇష్టం లేదు -

“వచ్చిన వాడికి చెప్పకోవలసిన అవసరం వుంటుందని తెలీదూ? దానికి నిన్ను నేనా

అందాల మేడలు

కల వారి పిల్లలు బడి పిల్లలా!
లేని వారి పిల్లలు, వారి నిని పిల్లలా!
దేశం మరమ్మత్తు పైనుందికాదు మా ప్రభో ప్రారంభించేది అడుగు నుంచి పునాదులు బీబులు వేస్తే అందాల హోర్నాలై నా గోవిందో వారి అనక తప్పదు!

కోట పాల్ దేవరాజు

బొట్టు కాయక పట్టి ఎతిమాతాలా?” గంభీరంగా అన్నాడు.

మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడతను. “నేను ఒట్టి బ్రాట్ ను సార్! కాక పోతే మీ పట్ల నేను ఇంత కృతఘ్నుతగా వ్యవహరిస్తానా చెప్పండి? ఇన్నాళ్ళుగా ఈ వూళ్ళో వుంటూ స్టేట్ బ్యాంకులో ఉద్యో గం చేస్తూ... మీరిక్కడన్నారని తెలుసు కోలేక పోవటం నా తప్ప కాదా? చిన్న వ్వుడు మీ యింట్లో వారాలు చేసుకుతిప చదువుకుని... పై కొచ్చిన తరవాత మీ గురించి మర్చి పోవటం తప్ప కాదా? మొన్న మీరు మార్కెట్లో కూరగాయలు కొంటున్నప్పుడు మిమ్మల్ని మాసి కూడా... అవునా? కాదా? అన్న మీ మాంసలో వడి మిమ్మల్ని పలకరించకపోవటం తప్పరాదా? మీ ఆడను కనుక్కోవటానికి ఇన్నాళ్ళు

నీసుకోవటం తప్ప కాదా? నిగడు కరక్టు సార్! ఇన్ని అప్పులు చేసిన తప్పడు వెధవని నేను!”

“మిస్టర్ య్ ఆనందం? వినీకకి మాతాను నిన్ను? అందుకే గుర్తు పెట్ట లేక పోయాను. ఇన్నాళ్ళు నిరూని పోయావ్? ఇక్కడే ఉద్యోగం చేస్తున్నారా? చాలా సంతోషం” పున్నయ్య మొహంలో మంద హాసు మెరిసింది. “కూర్కో!” అని అక్క డన్న కుర్చీ చూపించాడు.

కుర్చీలో ఒదిగి కూర్చున్నాడు ఆనంద్. పున్నయ్య గారింటి వారాలు పూర్తయిన తరువాత ... తనక్కడికి వెళ్ళిందీ ... ఇన్నాళ్ళుగా తనపై అగవాట్లు వడింది ఇన్నాటి ఉద్యోగమెలా వచ్చిందీ... అంతా సవినయంగా మనవి చేశాడు ఆనంద్. ఆనంద్ తల్లి దండ్రులు గణించి పోయారని తెలుసుకుని చాలా విచారించాడు పున్నయ్య. పున్నయ్య భార్య పోయిందని చెప్పినపుడు ఆనంద్ కూడా చాలా బాధ పడ్డాడు. సుందరి బావుందనే వెప్పో తప్ప... ఆనంద్ ఏడు టికి పిలిపించలేదు పున్నయ్య. కనీసం సుందరం నా తను సంభాషణ వివిలో వ ల్పించి బయటికి వస్తుందని ఆశించాడు ఆనంద్. అతని ఆశ నిరాశే అయ్యింది. సుందరికి సంతోషంగా ఉంది. ఆనంద్ తో మాట్లాడాలని తహాసూగానే ఉంది. తానుగా తను వారి ముందుకు వస్తే... తం డేం తిడతాడోనని... బిక్కు బిక్కు మంటూ లోపలే ఉండి పోయింది - కిటికీలోంచి మాపే దొంగమాపులతోనే సంతున్న పడతూ.

ఓ ఆరగంట అయిన తరువాత పళ్ల బుట్ట తనే లోపల పెట్టాడు పున్నయ్య! ముసలి పీనుగ! సుందరిని పిలిపించి లోపల పెట్టించ కూడదూ? అనుకున్నాడు ఆనంద్ - మనసులో. ఇక లాభం లేదన కుని నిర్ణయించుకొని... “వస్తాను సార్!” అని కలపు వచ్చుకున్నాడు. ఏదో మాట వరకకి అన్నట్టుగా “ఎప్పుడూ మనా వస్తుండవోయ్” అన్నాడు పున్నయ్య. లోలోపలిట్టుకుంటూ పైకి మాత్రం “అలాగే సార్” అని వెళ్ళి పోయాడు ఆనంద్.

కిటికీలో సుందరి విరాళగా నిట్టు ర్పింది.

* * *
ఓ వారం రోజులు గడిచాయి.

భగవంతుడు నిడుగు స్వరూపుడు అతడు మాయా విష్ణుడై దుష్టులకు కట్టెలు శిష్టులకు మామూలు ఎన్నరూపాలు ధరిస్తాడు అతని ఎగుడు గు సాలో ఎవరగులగు ప్రసిద్ధ ములు ఉన్నాను వాత్రుడు మాయ మూలం గ గాలం స్వీకరించి పవిత్ర రూపాలలో అవతారాలను సున్నాడు.

వేదము ఉక్తయి ఉన్నా, వేద్యులు వాటకాలలో వివిధ రూపాల వేషి ధరిస్తూ ఉంటాడు ఒక సామాన్య మానవులు మాయకు లొంగుతుంటే చింత ఏమవుది? మాయా మోహములై మానవులు అహంకార వాసుకాలకు లొంగిపోతారు ఎంత ప్రయత్నించినా అన్యమోహం వ్యక్తిని విడిచి పట్టదు. అట్టి స్థితిలో అన్యంకావచ్చున - అధికంకావచ్చున - ఏదో ఒక దుఃఖం మానవుని పీడిస్తూనే ఉంటుంది మనముకు ప్రకాంతి ఉండదు మన ప్రకాంతికి మార్గం లేకపోలేదు న్యాయం రహితమైన భగవంతుని అను

ధ ర్మ ప త్నం

మాయ - సర్తకీ

భగవంతుని ముక్తి మార్కాన్ని అన్వేషించుటకు ధ్యానయోగమే ప్రధాన సాధనంగా ఉన్నది. ఆ రీతిగానే స్వ వ సహాయుడైన భగవంతుని అనుగ్రహం పొందటాకు కీర్తనం అంటే వెక్కుబాగా సు తలచడం సాధనం భగవంతుడు వెగ్గరు. రూపాలలో అవతారమెత్తినందున ఆయా స్వరూపాన్ని కీర్తించడం సాధ్యమవుతుంది.

భగవంతుడేదో ఒక రూపాన్ని గ్రహించి అవతరించడానికి మాయనే సాధనమవుతుంది కదా! మాయయే సర్తకీ రూపాన్ని ధరించి అనేకముల్లన వాటకాలను అడిచి, మానవులను భ్రాంతులను చేస్తుంది. మేషాలు విజమైనవే అనే అభి సాయాన్ని కలిగి ఉంది మాయ

దేవి అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి కీర్తనమే అగిన సాధనం.

మాయా సర్తకీ అనేనవాల్లోనే విశిష్టమైన అర్థం విడిచి ఉన్నది 'మాయా' అనే పదం లోనే అర్థం మాయ అందు కేవల 'మాయా' అర్థం అంటుంది ఎవరు తల యోగ, అమెలో మాయ అనే అర్థం వస్తుంటుంది విశిష్టమే అంటే సాధనమన్న అర్థం అమాయామాయ దీనివల్ల తెలుస్తున్నది. ఆ రీతిగానే 'సర్తకీ' పదంలోని అర్థం అనుకొనుచు నిలువడాకు సరిచిలే కీర్తన అవుతుంది సర్తకీ గూఢం లోకాన్ని అటలాడిస్తూన్న అదేవి వాక్యాలన్నీ, అనుగ్రహాన్ని పొందాలంటే అనుకొని వాటి అందరికీ సర్వస్వమే ఇది అనుభవమవుతుంది

గీర్తన మనకు తెలుసుకోవలసినది - నిగ్గులు భగవంతుని గూఢాన్ని తెలుసుకోవడానికి సాధనం మై నాన్ని సాధనం అయిన సాధనం కీర్తనం అని పరిమితమవుతుంది

బులును వేదంకల గీర్తనలు అయ్యాయి

అనంద్ మా లోకీ కలిగిపోయాడు పున్నయ్యు శిఖాద్! అనంద్! మన్విత ఉన్నావు క్షుణ్ణయం కలవాడవని.. ఉత్తమ రంస్కారం ఉన్నాడనవని తలచుకు మోదటా నిస్సా అంగు కు గాత ల గే అనుకట్టాను, వా పొరలొకటి నేను చింతిస్తున్నావిప్పాడు" అనుకున్నా

లోపలినుంచి అయిటి దూకుడుగా వస్తున్న అనంద్ పున్నయ్యని చూసి ఉలిక్కి పడి. తరుకుని "మీరు సార్?" అన్నాడు కదిలడుతూ. ఆ మాటలని తలచి రాకర గమనించిన నుండరి... తప్పవేనీ దానిలా వదిలిపోగా లోపలికి పొగిపోయింది

"మన్విత భయపడల్సిన అవసరం ఏమీ లేదు అనంద్! నేనంతా విన్నాను. ఇలాంటి నున్నా వా సొంత మనవివి అలోకన విపల్ల అలా ప్రవర్తించినందుకే నేనంతా బాధపడుతున్నాను సోత వాదో చిన్న కోరిక" అన్నాడు పున్నయ్య అనంద్ కుజం తటి వశంసేస్తూ

"విన్నండి సార్!" వనినయంగా అన్నాడు అనంద్

"మన్విత మా గాంట్టి ఉదయం... సాగంతుం... మధ్యమ్యం ఎప్పుడు విలుగ వుంటే అప్పుడు వస్తాండా!"

పు లి ట్రా తు టు

[18వ పేజీ తరువాయి]

"నుండుకు సార్?" వందేసాం వెలి బచ్చాడు అనంద్.

"నుండు? ఆ బుద్ధి లేనిదానికి గడ్డి పెట్టుటానికి! నిజంకా లే సాదుగం?" పున్నయ్యోవి పులికి భయపడింది

"ప్ర! అలా నుండుకు జరుగుతుంది సార్? నేనులేమా?"

"ఏమో...? అనంద్! ఏవో అంటు కనిపెనే బాధ్యత నీది"

"మీ గొంతుగా చెప్పుతుంటే నిజా కాదం బామ సార్?"

అనంద్ ని లోపలికి తిమకొచ్చి ఇద్దరూ కురి లో కూర్చున్నాక... కూతురి మీద కొప్పి బలవంతంగా దిగిసింకుకుని "అమ్మాయీ సుందరి!" అంటూ కేకకాగ సున్నయ్య

భయం భయంగానే వచ్చింది సుందరి - లోలోపల వణికి పోతూ.

"ర. కూరల నంచీ ఇంటి పట్టి... నాకూ... అనంద్ కి కాఫీ వట్టామ్మా" అన్నాడు పున్నయ్య అనంద్ గుంక కని

అనంద్ అండగ నిలవలంటే కండెక్కి అంత వంతుషంగా ఉంది పున్నయ్యకి

ఓ అయిదు నిమిషాలో రెండూ కాఫీ కప్పలలో వచ్చింది సుందరి ఒకటి తండ్రి కిచ్చింది రెండో కప్ప అలాగే నేణో పున్నయ్యని. అనంద్ కిసి నురి మరా మా సాగింది అనంద్ కూడా పో నీ లెక్కే మిటి? అన్నలు గ పొన్నాడు ముఖం

"సిగ్గు పడతా నేమిట మ్మ? మన అనంద్ కి? తీన గతి అనుచి తికిచ్చు"

వన్నయ్య అన్నాడు పున్నయ్య అతనితో పులి మన్వితగా కనిపించ లేదీసారి

తప్పదని తెలుసుకుని. అయివ్వుంగా కన్న అకవి చేతిలో పెట్టి వివనిసా వడిచి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది సుందరి

* * *

పున్నయ్య కి యురేయ్య ఇవ్వటంతో అనంద్ గాక పోయి యుదేయ్య సాగిపో తున్నాయి అను కూతురికి అతను చేసే సాతకోధలు అవసరమైతే కేకతేసి భయ పెట్టటానికి వేసే ప్రయత్నాలు - పున్నయ్యకి బాగా వచ్చాయి.

"ఏమి నా దారిలే వడింబ సుందరి? అంకా ఆ వెదన భావాలతోనే పతమతమవు

ఊరగాయలకు అమూల్యమైన నూనెలు

అ గ్ మార్కు కాబడిన

A. S. బ్రాండ్ పప్పు నూనె
మెన్స్ బ్రాండ్ నువ్వుల నూనె

ఊరగాయలను మెత్త బడనియ్యపు, బాజాపట్టనియ్యపు, చాలాకాలము నిల్వయుండును. అనుభవముగ రుచిని కల గజేయును.

16, 4, 2 కేజీ డబ్బాలో పేకింగ్ చేయబడుచున్నవి.

ఇండియన్ గవర్నమెంట్ వారి అగ్ మార్క్ సీలును గమనించ కొనుడు.

డిపోలు : * డా. శశిక్వి స్ట్రీట్, తెనాలి ఫోన్ : 150

* 1-3 166, రాజా ముదలియార్ స్ట్రీట్, కల్యాణపురం, పికిందాబాద్, ఫోన్ 76160

అద్దూరి, గుంటూరు, నిజామాబాద్, ఒంగోలు, మద్రాసు, హంపల్, బరంపురం, కాకతల్, శింషేట్ ఫూర్, వాగపూర్ లో మా ఏజెంట్లు గలరు.

Manufacturers

స్థాపితం : 1910

అలబటి సుబ్బన్న & కో., సామర్లకోట

ఇండియాలో కెల్ల పెద్ద అగ్ మార్కు, ఊరికి అయిదు పేకర్లు.

పులి కూతురు

తుందా?" అడుక్కొని ప్రశ్నించాడు పున్నయ్య.

"కొండంత అండ మీగుండగా... నేను సాధించలేదేమీ లేదు మీ అమ్మాయి మనసిప్పుడు పూర్తిగా మారిపోయింది! ఎవరు దేవుడు? అని అడగండి! మీకే నాన్నా! అంటుండో, లేదో...?" అన్నాడు ఆనంద్ ఆనందంగా.

"థాంక్యూ ఆనంద్! అడవీల్ల తండ్రులకి నీ లాంటి మనభావాల కల యువకుల చాలా అవసరం!" మెచ్చుకు న్నాడు పున్నయ్య.

"పెళ్ళులు! అలా సొగడకండి సార్! ఆయు డీణం!" పిన్న పేద్రుడు ఆనంద్.

అదే నిమిషంలో... పెరబో బానిసగృహ ఎవరో డొక్కుంటున్న తెల్లం వినిపించింది. ఇద్దరూ కంఠం గా అక్కడికి పరుగెత్తారు. ఆ శాలి మందరి!

నిర్ణాతపోయా రిద్దరూ.

పున్నయ్యలోని పులి మళ్ళీ మళ్ళా విప్పింది. కోపంతో వణికిపోతూ "చెప్పి! ఎవడురాడు? ఎందుకు వేశావెలా?" అన్నాడు మీది మీదికే.

ఈసారి మందరి భయపడలేదు. పులిని మాపి వణికిపోలేదు. ఎప్పుడూ "నా యిష్టం! ఎవడో ఒకడు! దారిన పోయే వావయ్య! మీ నక్కన విల్లయ్య ప్రబుద్ధుడు మాతం కాదు. ఈ వివరాల చాలా? ఇంకేమన్నా కావాలా?" విల్లయ్య గా ఇంట్లోకి నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

"ఎంత సొగసు దీనికి?" అన్నా పలు పలు మూలాడు పున్నయ్య. "దీని అంతు తెలు సాను!" అంటూ అక్కడున్న గవ్వరుకెళ్ళు కొమ్మ విరిగడియ బోయాడు. అనంద్ పున్నయ్యని వాణేనుకువో... ఏకాధాన వరచాడు. "నేను కనుక్కుంటానా? అనలు ఏషయ మేమిటా? మీరు శాంతించండి! తొందరపడి ఏదన్నా అఫాయిత్ఫుల చెప్పే మనకే నష్టం. అయినా... నానూ అశ్చి ర్యంగా వుంది. సామాసామీలం అదరం గట్టి కావలా వుండగా ఇలా ఏలా జరిగింది అని?"

ఆ మాటలో పున్నయ్య పులిలాకాకుండా పిల్లలా అయిపోయాడు! తన కుటుంబం వరపు ప్రతిపల్లి కూతురెలా మంటకలి

మీ అబ్బాయి చదువు! - ఉబ్బల భవిష్యత్తు!! - త్వరపడండి!!

తాడికొండ, వరల్లూరి, కొడిగనపాలి రాష్ట్రం రెసిడెన్షియల్ స్కూల్స్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ పరిషత్లకు ప్రత్యేక శిక్షణ ప్రారంభమయినది.

గవర్నమెంటు అడ్మినిస్ట్రేషన్ పరీక్షలు పాసి స్కాలర్ షిప్ తో చదువు!

షరూ: పెద్దయ్యల ఉతులవారికి, డి.పెన్స్ సర్వీసులో ఉన్నవారికి ప్రత్యేక రిజర్వేషన్లు ప్రాచారాబాదు, టుపీవాలిపల్లికి స్కూల్స్ ప్రవేశపరీక్షల కోటింగ్ కు వెంటనే చేర్చండి

స్థాపితం : 1962

ఫోన్ : 22084

శ్రీ విద్యా విహార్

[ఆదిత్య గురుకుల విద్యా సంస్థ]
రింగ్ రోడ్, అలిబానంద నగర్,

ననభారత్ గెస్ట్ హౌసు దగ్గర, గుంటూరు-522006.

పట్టణ వాతావరణమునకు దూరముగా ప్రశాంత వాతావరణములో బాలబాలికలకు ఇంటిని మరవెంట చక్కని పోస్టులుపని కలదు.

నర్సరీ నుండి క్రమ తరగతి వరకు

ఇంగ్లీషు మరియు తెలుగు మీడియంలో బోధన

స్థానికులకు స్కూలు బస్సు సౌకర్యము కలదు.

వివరములకు వెంటనే ఉచిత ప్రాసెస్ క్వెస్టనై వ్రాయండి.

ఫోన్ నెంబర్ :

డైరెక్టర్ :

యం.వి. పూర్ణచంద్రరావు B.A.; B.T. + యం.వి. రామకృష్ణారావు

సిందో తలుచుకుంటే... అతనికి చెప్పు లోంచి వజ్రవజ్ర వణుకు పుట్టుకురాసాగింది.

* * *

ఆనంద్ చెప్పిన విషయం విని నోరెళ్ళ బెట్టేశాడు పున్నయ్య. “తమమీద కక్ష కొద్దీ...ఓ అర్ధరాత్రి పెరట్లోకి వెళ్ళి... కాంపౌండు గోడనానకుని ఉన్న గదిలో లైటు వేసుకుని చదువుకుంటున్న స్టూడెంటును గట్టిగా పిలిచిందట. అతను బయటికిచ్చి సరిహద్దు గోడ మీంచి సుందరిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాట్టా! ఏమిటి? అని అడిగాడట వాడు. నిజాంద! అని నవ్వుతూ అని గోడదూకిరా! ఏమిటో చెబుతాను! అందిట సుందరి. వాడికి అసలు విషయం అర్థమయ్యేలా చెప్పటానికి తనని తాను సంతోషంగా అర్పించుకుందట సుందరి. వాడి పరీక్షలయిపోగా వాడు తనస్వయం ఊరికి ఉడాయించేశాట్టా!”

“సానీళ్ళు ఊరెళ్ళి వాణ్ణి బతిమాలి దీన్ని వాడికి కట్టబెడితేనో..?” తన మనసులో ఉన్న ఆలోచన వెలిబుచ్చాడు పున్నయ్య.

“భలే అమాయకుల్లా ఉన్నారు సార్! మీరు! నాకేం తెలుసు? నేను నోట్స్ వేలు పెడితే కొరకలెనివాణ్ణి అంటాడు ఆ స్టూడెంటు! దాంతో మీరూ నేనూ నెత్తిన గుడ్డ వేసుకుని పోలో మంటూ తిరిగి రావలసిందే!!!” - మరోసారి పులిని పిలిచి చేశాడు ఆనంద్

“కాస్తా గండి ఆలోచిద్దాం! బాగా ఆలోచించి - పరిష్కార మార్గం కనుక్కుం దాం!”

ఓ నాలుగు రోజల్ని కాలం మింగేసింది. ఆనంద్ ... పున్నయ్య ... ఇద్దరూ బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటున్నారు - ఏం చేస్తే బాగుంటుందా? అని సుందరి నిర్లక్ష్య ధోరణిలో మార్చేస్తూ రాలేదు పూర్తిగా బరి లెగించిన దానిలా వుంది - ఆమె పరిస్థితి.

ఆనంద్ కి ఏమీ తట్టలేదు ఎంత ఆలో చించినా. కానీ పిల్లిలా ఆయిపోయిన పున్నయ్యకి మాత్రం ఓ దివ్యమైన ఆలోచన తట్టింది. ఆనంద్ ఏమంటాడోనని భయ పడ్డాడు కానీ గణ్యంతరం లేక ప్రాదేయ పడతూ అడిగేశాడు ఆనంద్ ని.

తారాజవ్వలా లేచాడు ఆనంద్! “మీ రడిగేదానిలో ఏమన్నా న్యాయం ఉందాసార్!

ఏవడితోనో కులికి కడుపు చేయించుకున్న మీ కూతుర్ని... నేను భార్యగా స్వీకరించాలా? నామీద మీకు కోపం ఉంటే ఇంకే కఠిన శిక్ష నిధించినా సంతోషంగా స్వీకరిస్తాను- ఇది తప్ప! నా మంచితనాన్ని ఇంత దారుణంగా వంచించకండి సార్! మీకు దణ్ణం పెడతాను.”

“బాబూ! ఆనంద్” పున్నయ్య కళ్ళల్లో నీళ్ళు నింపుకుంటూ అన్నాడు “పెద్ద వాణ్ణి! ఇవి చేతులు కావు! కాళ్ళనుకో! నిన్ను కాళ్ళా వేళ్ళా పడి మరీ అడుగు తున్నాను- కాదు- ప్రార్థిస్తున్నాను. నన్ను పాలముంచినా... నీట ముంచినా నీచే భారం! నువ్వు కాదంటే... దాన్నిరకే ముక్కలు చేసి నన్ను నేను చంపుకుంటాను! నీ భయ!” అంత పెద్దాయన అంతలా ప్రాదేయపడు తుంటే కరిగి నీరయిపోయాడు ఆనంద్.

కొన్ని క్షణాలు మౌనం తరువాత అత్యంత చూస్తున్న పున్నయ్యతో నిదానంగా అన్నాడు ఆనంద్.

“నాకు ప్రస్తుతం చేసుకోవాలని లేక పోయినా... నా అంతరాత్మ నన్ను నిలవ నీయటం లేదు సార్? నాకు గడ్డి పెడు తోంది. వారి ఉస్క పులును కొన్నాళ్ళు తిని ఇంతవాడవయ్యావే! నీ రుణం తీర్చుకోవటానికి ఇంతకన్న మంచి అవకాశం దొరకదు. ఒప్పుకో! బాధ్యతలనుంచి తప్పకోకు! స్వార్థ త్యాగంకన్నా మించిన మహాత్మరమైన గుణమేమీ లేదు - అదే

మానవత్వం! అని పదే పదే ప్రబోధిస్తోంది సార్! అందుకని మీకోసం... కేవల మీ సంతృప్తి కోసం ... సంతోషం కోసం ... మీ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటాను ఏర్పాట్లు కానివ్వండి!”

పున్నయ్య సంతోషానికవధులు లేక పోయింది. దాదాపు కాళ్ళ పట్టుకున్నంత వని చేశాడు ఆనంద్ ని.

“మీరేం తప్పవెయ్యలేదు - లేవండి” అంటూ ఆప్యాయంగా లేవనెత్తాడు ఆనంద్.

“ఛీ! ఈ నిక్కమ్మడి రాకవలే మని ద్వరిసుధ్య దూరం ఏర్పడింది నాన్నా! నేను చచ్చినా... ఇతన్ని చేసుకోను!” అంటూ పేచీ వెట్టింది సుందరి.

“కోరెలా? చంపేస్తాను! జాగ్రత్త! నువ్వు కేసిన వెధవ పనికి-అమృత హృదయుడైన భర్తలభిస్తుంటే తీవరంగా ఉందా?” అని కూతురిని ముక్క చివాట్టేసి మందలించాడు పున్నయ్య.

ఏమి అనే? అసలు రహస్యం బయటికి పొక్కుకుండా కూతురికి... ఆనంద్ కి పెళ్ళి జరిపించేశాను అనుకున్నాడు పున్నయ్య. ఆనంద్ - సుందరిల పెళ్ళి అయిపోగానే ఆ సయత్నంగా మళ్ళీ అతని చెబు దుబ్బు మీసాలమీదికి వెళ్ళింది.

పున్నయ్యంటే పులి! పులి! అనుకున్నాడు ఎన్నోసార్లు.

పెళ్ళయిన వారం తిరక్కుండనే

ఈనాళ్ళ మాసిన సిన్కా బాలా నోట్ గా వుంది! షారత్ నే చీ న్నానం నోనూ. ఒకే ఒక రోజు నోనూ. అంతదే నీ నునాబ వర్ణంలా ఏమ్యాయేటూ అంతా!!

రాగలి సంకలి

శోభనం ముహూర్తం కూడా నిర్ణయించారు వెన్నెల. ఒకరిలో ఒకరు తీవ్రమయిపోయి రాత్రిని స్వర్ణ సుఖాల రూపంలో తియ్యగా కరిగించుకోవలసిన రాత్రి అది!!

కాని అది సుందరికి తొలి రాత్రి కాదు. ఆ సంగతి ఆనంద్ కు కూడా తెలియకముందే అది ఆనంద్ పాలిట కాళ రాత్రి!! తన కూతుర్ని సరిగా చూసుకుంటూ ఉన్నప్పుడు కలగలేదు పున్నయ్యకి. తన కూతుర్ని శోభనం గదిలో... తిడతాడో...? కొడతాడో...? లేక ఏక వొట్టుతాడో నని అనుమాన మేసింది పున్నయ్యకి. ఒక్కసారిగా కూతురిపేద ఆప్యాయత పొంది పొర్లింది పున్నయ్యలో. పుత్రికా వాత్సల్యం వెల్లడిచింది. అది శోభనం గది! - అన్న సంగతి కూడా మరిచిపోయి కిటికీ దగ్గరికి వెళ్లాడు. కిటికీ తలుపులు పూర్తిగా మూసే ఉన్నాయి.

విక్కో గోడగడియారం కొట్టిన రెండు గంటలు వినిపించాయి. తనవెనకూ గమనించటంలేదని నిర్ధారించుకుని కిటికీ వైపు

పులి కూతురు

చెవి రిక్కించి వినసాగింది. తను చేస్తున్నది పాపం అనిచున్నప్పులో అసహనంతో ఏమో? కళ్ళు రెండూ గట్టిగా మూసుకొచ్చాడు.

లోపలి నుంచి మాటలేమీ వినిపించటం లేదు. కొందరినీ తన బంగారు తల్లిని పీక పిసికేవేస్తే... మాటలకుడా వడిపోలేదుకదా! భగవాన్! భగవాన్! అలాంటిదేమీ జరక్కూండా చూడు! పున్నయ్య సార్థవ భగవంతుడు అలకించాడోలేదోగానీ...లోపలికి వెళ్ళి కిటికీల నప్పులు వినిపించాయి ఆ నవ్వు తన కూతురిది. "హమ్మయ్య!" అనుకున్నాడు పున్నయ్య అతని గుండెలమీంచి వెదబండ రాయి నెవరో తీసినట్టు రిలిఫ్ ఫీలయ్యాడు పున్నయ్య.

"అబ్బ! ఉండండి! అలా చక్కలి గింతలు వెడితే నేను ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతాలా? ఇక బుద్ధిగా నిద్రపోతారట! శ్రీవారు! బుద్ధిమంతుడిలా!" కూతురు ఆనంద్ ని లాలిస్తున్నట్టు ఊహించుకున్నాడు

పున్నయ్య. మరి ఆరోజున ఆనంద్ ని అలా చులకనగా విందుకు మాట్లాడిందో...? అర్థం కావటంలేదు పున్నయ్యకి. అంతా అయోమయంగా వుంది.

"ఇదిగో అమ్మాగో! ఏదో సోపలాసికీ కాదు ఈ రాత్రి మదిద్దరినీ ఈ గదిలో బంధించింది" ఆనంద్ సవ్య విసిపిస్తోంది పున్నయ్యకి.

"మరి విందుకుటా?" కొంపెగా అడుగు తోంది కూతురు.

"పులిలాంటి మీ నాన్నని సిలిపిల్ల చేసి అడించటానికి నేను చేసిన వధకంలో పూర్తిగా సహకరించి, అత్యంత సహజంగా నటించిన ఈ అందాల సుందరి అందన్ని కొరుక్కుతినమని..."

పున్నయ్యకి మతి సో బానట్టయింది. "అయితే ఇదంతా..." అనుకున్నాడు.

ఈలోపుగా మళ్ళీ లోపలికించి మాటలు వినిపించసాగాయ్.

"అబ్బ! బుగ్గలు నెప్పిట్టి సోతున్నాయ్! ఇక వదలండి బాబూ! ఇక కబుర్లు తప్ప

సాహితీలంకల నవజ్యోతులు

మరీచికవలరెడ్డి సీతదేవి 12:00
మళ్ళీ తెల్లకొరించి	6:00
చందన! బు చందన!!	... బిట్టారెడ్డి సూర్యకుమారి	7:00
ధనవించుచు చీకటి	... వి. రాజాజి మహాషకరంపు	5:00
పైకు వాణి	... పాటిబండ విజయలక్ష్మి	8:00
మళ్ళీ మళ్ళిన వసంతం	... డా॥ సి. శ్రీనాథాచారి	8:00
ఆశాలక	... తురగా (మోషర్ల) జయశ్రీమల	6:00
ఋణానుబంధం	9:00
మణిదీపం యలమంజరి కనకలక్ష్మి	8:00
ఇంద్రుడు మస్తు	8:00
భక్తి రూపవతి కౌముది దేవి	9:00
పులి పక్షుల స్త్రీ	10:00
పురిపండ రోమయణం	... పురిపండ అప్పలస్వామి	10:00
పురిపండ భావతం	10:00
పురిపండ భాగవతం	10:00

●● ఏ రెండు పుస్తకాల కొన్ని పోస్టల్ డిలీవరీ! ●● వి.వి.వి. పబ్లిషర్స్!

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ - 2

అన్నీ బంద్! ఆ! ఏమన్నారు? నా సహకారానికి థాక్స్ అంటారా? అసలు చక్రధారి మీరే కదా? మీకూ థాక్స్!"

ఈసారి ఆనంద్ గొంతు వినిపించింది పున్నయ్యకి.

"ఆ రోజున మీ నాన్న నిన్ను నాకు పరిచయం చెయ్యకపోవటంతో చాలా ఖిలయ్యాను సుందూ! మీ నాన్నకి ఆ మాత్రం మర్యాద తెలియనందుకు చాలా కోపం వచ్చింది. కానీ కోపంవల్ల ప్రయోజన మేముంది? అందుకని దిగమింగుకున్నాను.

అమ్మాయిగారి దర్శనం కోసం... సాంచి వుండి... మరునటి రోజున మీనాన్న బజారు వెళ్ళినప్పుడు నీదగ్గరికి వచ్చాను. చిన్నప్పటి పరిచయం వుండి ... ఒకరి కొకరు అభిమానించు కోటం గుర్తువు మవ్వు వస్తు చూడగానే కరిగిపోయావు. మీ నాన్న నిన్ను నాకు ఎందుకు పరిచయం చెయ్యలేదనే సరికి నిన్ను నీవు నిగ్రహించు కోలేక కన్నీళ్ళతో మీ నాన్న ప్రవృత్తి నాకు విపులంగా తెలియజెప్పావు. వల గుర్తూ

ఆయన్ని పులి అంటుంటే... ఆయన నీవల్లా భీతి కలిగించ గలవరించేది... విన్నీ ఆంక్ష లతో నిన్ను బంధించింది... పెళ్ళి సంబంధాల చూడటానికి ఇల్లు కదిలిబయలు దేరితే ... నిన్నెవడన్నా వల్లే మేముకు పోతాడని... ఆసలయన ఆ ప్రయత్నం చెయ్యక పోవటంతాంటి విషయాలు చెప్పేశావు. మీ నాన్న వివరీత మనస్తత్వం గమ్యత్తుగా అనిపించింది నాకు. మనస్సంఘటనలతో ప్రేమ ఉన్న నా మనసు తల్లడిల్లిపోయింది సువ్వున్న విచిత్రమైన పరిస్థితి చూస్తే... ఏది ఏమైనా సరే! ఈ అమ్మాయి గారిని సొంతం చేసుకుని, ఈ గాజల చేత్తో గోరు ముద్దులు తివాలనిపించింది "నేనంటే ఇష్టమేనా? నిన్ను వివాహం చేసుకుంటాను ఒప్పుకుంటానా?" అని నూటిగా అడిగాను నిన్ను "అమ్మో! మా నాన్న ఒప్పుకోవద్దా?" అన్న నీ సీగ్గుతోకూడిన భయం నాకు అంగీకారాన్ని తెలిపింది. ఓ పదకం వేసి నీకు చెవుతాలే అన్నాను నీవు సరేనన్నావు. ఆ పదకం ఏమిటో ఇంకా ఇప్పుడు నీకు ప్రత్యేకంగా చెప్పేదేముంది? ప్రత్యేకంగానే చూశావుకదా! పాపం మీ నాన్నకేం తెలుసు? "సువ్వు నా మీద చూపించిన నిరసన అంతా నాటకమని?

రెండూ ఎన్నికైనవే

ప్రిన్స్ మరియు డీలక్సు

ప్రతి గృహిణికి అవసరమైన ఏడు వివిధ పరిమాణాల్లో తయారు కాబడిన ప్రిన్స్ మరియు డీలక్సు ప్రెషరు కుక్కర్లు శ్రమ తక్కువ, వంటచెరుకు తక్కువ.

ఈరెండు నమూనాలు ముఖ్యంగా శ్రేష్ఠతే ధ్యేయంగా రూపొందించ బడ్డాయి.

తయారీ లోపాలకు గ్యారంటీ కలదు.

రక్షణకు, గట్టిదనానికి, సున్నికకు, ఎన్నికకు వమ్మకమైనవి

దేవీదయాల్
ప్రెషరు కుక్కర్లు-

దేవీదయాల్
అల్యూమినియం ఇండస్ట్రీస్ (ప్రై) లి.
సుకీయాబాద్, శత్రువర్షి - 201 008

ఎగుమతి నిర్వాహకులు :
బ్రేకోమెటల్ ఇండస్ట్రీస్ (ప్రై) లి.
రియా, బారుఖానా, బొంబాయి - 400010.

Approved

వ్యాపార వివరములకు సంప్రదించండి ;
మెన్సర్స్ మాయా ఎంటర్ ప్రైజెస్,
గులబా మాన్షన్, 4-5 జి.కె. టెంపుల్ స్ట్రీట్, చిక్ పేట (కాస్), బె - గుల్బూరు.

- ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో డీలర్లు :
1. మె. గుప్తాస్ స్టీల్ ప్లాంట్, విక్కడపల్లి, పైదరాబాద్.
 2. మె. స్టీల్ ప్లాంట్, వాంజ్లి స్టేషన్ రోడ్డు, పైదరాబాద్.
 3. మె. డెక్కన్ ఐరన్ వర్క్స్, కింగ్సువే, పికింద్రాబాద్.
 4. మె స్టాల్ ఏజన్సీ, కింగ్సువే, పికింద్రాబాద్.
 5. మె. వెంకటేశ్వర స్ట్రోన్ లెస్ స్టీల్ బ్రాస్ మర్చంట్స్, మెయిన్ రోడ్డు, పెద్దపల్లి, (కరీంనగర్ జిల్లా)
 6. మె. పి సత్యనారాయణ, స్ట్రెయిన్ లెస్ స్టీల్ షెపు, కరీంనగర్.
 7. మె. రవి స్టీల్ ప్లాంట్, ఎ హాస్ ఆఫ్ నాసల్ లీన్ స్ట్రెయిన్ లెస్ స్టీల్ యుటన్ సెట్స్, జె.పి.యన్.రోడ్, వరంగల్
 8. మె కో-ఆపరేటివ్ స్ట్రోన్ లిమిటెడ్, మాపరేబజారు, వరంగల్.
- ప్రాంతీయ డీలర్లు :
1. మె. శ్రీ సనానీ స్టీల్ కార్ నర్, వి.హెచ్.ఆర్. షాపింగు కాంప్లెక్స్, బీసెంటురోడ్డు, గవర్నరుపేట, వికయ.వాడ-2.
 2. మె మాతా ఎంటర్ ప్రైజెస్, 11-1-66, స్టేషన్ రోడ్డు, గుంటూరు—E22001.
 3. మె బొడ్డు రామయ్య, మెయిన్ రోడ్డు, 33 గోడవుగు, విశాఖపట్నం—530001.
 4. మె సవధారల్ ప్లాస్టిక్ జవరల్ సోర్సు, మెయిన్ రోడ్డు, మార్కాపేట—508213.
 5. మె న్యూ గుప్తా శివరత్న, షా బజారు, మవబా బాగిగర్.
 6. మె రావన్ ఎంటర్ ప్రైజెస్, 52/159 బాస్టెయిన్ రోడ్డు, కర్నూలు.

మూరిమడు, బంగారు లేడి రూపంలో

సీతారాముల వర్ణశాలవద్ద కొచ్చాడు. ఆ మాయలేడిని మూచి సీతాదేవి మోజాపడింది. ఆ లేడిని పట్టుకొచ్చి సీతాదేవి కోర్కె తీర్చబానికి శ్రీరాముచంద్రుడు దాని వెంటపడ్డాడు. ఆ మాయలేడి ముందూ, శ్రీరాముడు వెనుకా, చాలా దూరం వెళ్ళారు. తరువాత శ్రీరాముని బాణానికి సాణాలు విడమూ ఆ మాయలేడి "హా లక్ష్మణా" అని శ్రీరాముడు అరచినట్టుగా అరచింది. ఆ అర్థ దం వర్ణశాల వద్దనున్న లక్ష్మణుని నకూ, సీతాదేవికి విసిరించింది.

ఆ అరుపు మాయలేడిదని, అది మోసమని లక్ష్మణుడు దాన్ని పట్టించుకోలేదు. కాని సీతా అది రాముని గొంతుకని, అతడు చాలా అపాయస్థితిలో ఉండి ఉంటాడని, వెంటనే లక్ష్మణుని వెళ్ళమని వెబుతుంది లక్ష్మణుడు, అలా ఏన్నటికీ జరగదని, దానిలో ఏదో మోసమందిననీ, రాక్షస మాయల్లో యిదొకటనీ, ఏన్నో విధాలుగా సీతాదేవికి చెప్పాడు. సీతాదేవి అతడి మాటలను పెడవెనిన పెట్టింది. భార్యగా బాధపడతూ, నిష్కారంగా, లక్ష్మణుని ఆనరానిమాటలన్నది.

లక్ష్మణుడు, ఆ కర్ణ కరోరమైన మాటలు భరించలేక, సీతాదేవిని వప్పించలేక, మరొక మార్గం లేకపోవుటచే,

సా మె త ల క థ లు

గీ చి న గీ త దా ట టం

మం తించి, మూడు గీతల గీచి, ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ, ఆ గీతలనుదాటి బయటకు రావద్దని సీతాదేవి హెచ్చరించి, శ్రీరాముని కొరకు ఆ శబ్దం వచ్చిన వేపుకు వెళ్ళాడు.

ఈ అవకాశానికి విడుదుమానున్న రావణుడు మాయవేషంలో బిజులనానికని వర్ణశాలవద్దకు వచ్చాడు. సీతాదేవి బిక్ష పెట్టమన్నాడు. సీతాదేవి బిక్షగీతలలోపల నుండే పెట్టబోయింది రావణుడు ఆ బిక్షను తీసుకోలేదు గీతలలోపలనుండి బిక్ష పెట్టరాదని, అలా బిక్షను తను పట్టనని వినోచెప్పాడు. బిక్ష పెట్టటం ధర్మం. అందువల్ల మరొక మార్గంలేక సీతాదేవి, గీచిన గీతలుదాటి బిక్ష పెట్టటానికి బయటకు వచ్చింది. గీచిన గీతలుదాటి బయటకొచ్చి బిక్ష పెట్టబోతున్న సీతాదేవిని రావణాసురుడు వితుక్కుపోయాడు. లక్ష్మణుడు అనివార్యమవటంవల్ల మంత్రించి గీతలుగీచి

వెళ్ళాడు. గత్యంతరంలేక సీతాదేవి ఆ గీతలు దాటటంవల్లనే ఆమెఃపాయం కల్గింది. యీ కథ పైనుంచి వచ్చినదే యీ పాటకు బడి దానినే 'లక్ష్మణరేఖ' పలుకుబడికూడా ఉంది.

ఈ నాటికీ, బిక్షపెట్టేటప్పుడుగని, ఒకరికీ డబ్బు యిచ్చేటప్పుడుగని, ఒక వస్తువును యిచ్చేటప్పుడుగని మనం వారిని లోపలికైనా పిలిచిస్తాం. లేకపోతే, మనం గడపదాటి బైటికి వెళ్ళేనా ముస్తాం. అంతేగని, యిచ్చేవారు లోపల, పుచ్చుకునే వారు గడపబైట ఉండగూడదు ఇది మన ఆచారం. ఈ నాటికీ ఆ సంప్రదాయాన్ని మనం అనుసరిస్తూనే ఉన్నాం. ఆ, ఆచారాన్ని అనరాగా తీసుకునే, రావణుడు సీతాదేవిని గీచిన గీతదాటి బయటకొచ్చేటట్టు చేయగల్గిన అది సంపదాయకాటమే సీతాదేవి ఆ గీతలుదాటి పట్టకొచ్చింది.

- పద్మావతి గంగాధర్.

ఆ వాంఠి దొంగ డోకు అని? అనంమ్మాయి

గారికి నెల తప్పలేదని-అంతా ఈరాజాగారు. రాణిగారు...కలిసి లాలూచి అయినేశారని." పకపకా పచ్చాడు ఆనంద్. పున్నయ్య నిరాంతరాయాడు.

"ఏమయితే నీం? అయ్యగారు... మా నాన్నని ... పులిలాంటి మూనాపుని...పిల్లి పిల్లని చేసి ఆడించటమే కాకుండా...వాళ్ళ మూయిని వాళ్ళోకి జేర్చుకుని లాలిస్తున్నారు. హాట్టాస్ హీరోగారికి. అయితే ఒక షరతు...?"

"ఏమిటోయ్ అది? ఒక్క 'ము...' క్షస్తేనే?"

"ఊ! చాలెండి! విజయం మీరే సాధించారు గాబట్టి... రేపే కథంలా కూనాన్నతో చెప్పి...మనదరం ఆయనకి సాదాభివందనలిచ్చేద్దాం. ఓ నిధంగా క్షమించమన్నట్టు

పులి కూతురు

ఉంటుంది. ఆశీస్సు అందుకున్నట్టు పుంటుంది."

"నో!" ఆనంద్ వ్యతిరేకించాడు.

"నో...అంటే, అయ్యగారికి అన్నీ నో.. అనాల్సి ఉంటుంది సార్" గంగల పవ్వింది సుందరి.

"నాబోయ్! అంత శిక్ష భరించలేను సరే!"

"అలా రండి దారికి" కిలక పవ్వింది.

"సరే! తమరిలా రండి వాళ్ళోకి" ఆనంద్ గొంతు వెక్కిరిస్తూ వచ్చాడు.

"అబ్బ! ఊరుకోండి..." అంటోంది

తన కూతురు. ఆ తరువాత గదిలో అంతా విశృంఖలం అయిముకుంది. పున్నయ్యకి సిగ్నే

సింది- చిన్న పిల్కాడిలా పరుగెత్తి తన గదిలోకి వెళ్ళాడు. మంచం మీద కూర్చున్నాడు. పున్నయ్యకివ్వడు ఏంతో ఆనందంగా వుంది అతని అంతరంగం సంతోషంతో గంతులేస్తోంది.

తన కూతురు... పులిలాంటి పున్నయ్య కూతురు విజంగా పులిబిడ్డ...!! ఏలాంటి తప్పు చేయలేదు-తనకు కనువిప్ప కలిగించటం మినహా! తన కూతురు పులి బిడ్డ అయినప్పుడు, తననుపుతాడు? -

పులి! పులి! పులి!

పున్నయ్య చెయ్యి సగర్వంగా దుబ్బు మీసాల మీదకి పోయిందిసారి. మరి కొన్ని నిమిషాలయ్యే సరికి- పున్నయ్య గురక... కాదు పులి గండ్రింపు వివిపిస్తోందా గదిలో !!!